

Fra: Aina Sevland <ainajs@outlook.com>

Sendt: 10.09.2023 12:39:22

Til: Sentralarkivet <postmottak@karmoy.kommune.no>, Karl Inge Stumo <kis@karmoy.kommune.no>

Kopi: tomks@hotmail.no

Emne: Vs: 2/49 2/177

Karmøy kommune

V/saksbehandler Karl Inge Stumo

Hei!

Jeg er blitt videresendt korrespondansen mellom deg og Nordstokke, der du skriver at du har mottatt en håndfull Mail, brev etc hver uke. Dette vet jeg, og jeg vet også at det har pågått i lang, lang tid, og jeg har full forståelse for at dette er krevende.

Jeg er en av, i utgangspunktet 10 arvinger av sjøeiendommen (2/177), som denne saken gjelder. Jeg har i løpet av disse årene vi har prøvd å realisere arven vår etter våre fedre, ennå aldri vært på Rådhuset.

For å belyse saken fra vår side, blir jeg nødt til å ta litt historie. Jeg håper inderlig, på tross av at det er en slitsom sak, tar dere tid til å lese, og ikke minst faktasjekke min historie og mine vedlegg.

Det var min farfar Johannes Johannessen som sammen med sin bror Gudmund Johannessen bygde to sjøhus på 2/177, i henholdsvis 1913 og 1916.

De drev med sildefiske, snurpefiske, fraktfart og sildesalting.

Da vår farfar døde arvet min pappa, Fredrik Johannessen, sammen med sine fire brødre, Johannes, Kåre, Arne og Hilmar Sigurd Johannessen .

Etter min pappa og mine onkler døde, arvet vi søskenbarna sjøeiendommen bestående av to sjøhus og en sildekum.

I 2005 startet vi en prosess med å prøve å få til noe på sjøeiendommen vi hadde arvet. Da var mine barn henholdsvis nyfødt og 2 år. Nå er de blitt 20 år og snart 18 år. Så det sier seg selv at nå begynner det å røyne på.

Hovedproblemet i alle år har vært adkomst til sjøeiendommen. Noe som aldri burde vært noe problem.

Grunnen skal jeg prøve å forklare i korte, men sanne, trekk.

Vi 16 søskenbarna arvet 2/49 av vår felles onkel, Hilmar Sigurd Johannessen, etter at han døde i 2015.

Men, året før han døde, i 2014, sørget han for at vi søskenbarna som hadde arvet sjøeiendommen etter våre fedre, skulle ha parkering og adkomst til sjøen på 2/49. Dette gjorde han i et skriftlig dokument, der han skrev:

«Jeg gir herved tillatelse til eiere av gnr.2 bnr. 177+292 til å gjøre alle nødvendige tiltak i det testamenterte område gnr. bnr. 49 for å få nødvendig adkomst/veg/parkering til gnr.2 bnr. 177+292.

Dette skal ikke berøre det regulerte boligområdet (gult) på kommuneplanen som gjelder i dag»

Hilmar Sigurd Johannessen

Legger dette ved som dokumentasjon.

Dette vet jeg at alle søskenbarna var orientert om, inkludert Audny Bachmann! Det hadde vi snakket om utallige ganger.

Nå skriver de at de ikke visste om dette dokumentet før nå sent, samt at de betviler at det er vår onkel sin underskrift som står på dokumentet. Dette er regelrett løgn, igjen! Audny Bachmann fikk et brev fra advokat Sean Grinde som representerte noen av mine søskenbarn i forbindelse med et eventuelt salg av 2/49 til Audny Bachmann, John Arve Gunvaldsen og Eva Vedø. Her lå dokumentet fra Hilmar Sigurd Johannessen som et vedlegg.

Vi var i utgangspunktet 10 arvinger som startet med den første reguleringsplanen, via Dolhaugveien, over Bachmann (2/252)

Audny Bachmann er mitt søskenbarn og nabo, og vi anså henne som vår venn.

Hun kom flittig på besøk, og sa at hvis veien skulle gå via Dolhaugveien, over hennes eiendom, måtte vi ekspropriere på henne. Dette var en dyr og tidkrevende prosess som kunne ta 7-8 år fortalte hun oss, og hun skulle forlange samme kvadratmeterpris som en nabotomt nettopp var blitt solgt for. Den ble solgt for 1,6 million.

Hun sa: «Det er jo synd det går utover dere også Aina»

Dette var grunnen til at vi stoppet reguleringsplanen vi allerede var godt i gang med.

I ettertid viser det seg at ingenting av det Bachmann fortalte oss var sant.

Hun og ektemannen kjøpte tomten de bor på (2/252) av vår samme Onkel Hilmar Sigurd Johannessen, men for at de skulle få kjøpe, måtte de skrive under på at eierne av 2/177 hadde adkomst over 2/252. Med andre ord, alt Bachmann hadde fortalt oss angående ekspropiering over 2/252 var blank løgn. Igjen!

Legger ved hefte på Bachmanns skjøte som dokumentasjon.

Vi prøvde til og med, før vi visste om hefte på 2/252, via Vikanes og Bungum, og forhandle med Bachmann angående veien via Dolhaugveien. Men svaret vi fikk, via adv. Bachmann, var kort og godt «På vegne av Audny Bachmann bekrefter jeg at hun IKKE er villig til frivillig avståelse av grunn, og heller IKKE ønsker å forhandle om dette spørsmålet»

I og med at Audny holdt skjult veiretten vi hadde over hennes eiendom, så førte det til at tre av sameierne i 2/177 solgte arven sin. Dette er de veldig lei seg for, når de i ettertid har fått visst at vår onkel hadde sikret oss vei til sjøeiendommen. Dette alene er etter mitt syn, en veldig alvorlig sak.

Legger ved hefte på 2/252 som bevis.

Minner samtidig om at den veien hun motsatte seg så sterkt, er den veien hun nå krever at vi skal gå.

Hilmar Johannessen fikk aldri egne barn. Han giftet seg med en enke, som blant annet hadde to gutter med sin avdøde mann. Disse ble som hans egne barn, og det var naturlig at de arvet hans del av sjøeiendommen. Derfor ble det nok ekstra viktig for han at vi skulle lykkes nede ved sjøen.

Kort oppsummert så var Hilmar eier av tomten Audny Bachmann fikk kjøpe. Han var eier av hele 2/49, som han gav i arv til sine 16 nieser og nevøer. Samt at han eide 1/5 part av sjøeiendommen. Han har med andre ord tatt alle forhåndsregler slik at vi skulle lykkes.

I og med at Bachmann motsatte seg så sterkt at vi skulle lage veien via Dolhaugveien, startet vi på en ny reguleringsplan forbi John Arve Gunvaldsen.

Dette var Audny tilsynelatende positiv til, og vi gjorde alt for å imøtekomme både Bachmann, men også Karmøy kommune sine krav.

Men, på tross av det har det vært en kamp uten sidestykke. En kamp vanlige folk ikke klarer å stå i. Men, som tydeligvis driver Bachmann. Hun har gjennom alle disse årene hun har jobbet for at vi ikke skulle lykkes, brukt alle midler.

I forkant av at «Hovedutvalg teknisk og miljø» skulle komme på befaringspåkø på eiendommen, så var hun, sammen med John Arve Gunvaldsen, på «hjemmebesøk» hos medlemmer i Hovedutvalg teknisk og miljø. Dette er vi blitt fortalt, av sikre kilder. Hun hadde også besøk nede på sjøeiendommen, av en i utvalget. Dette ble observert av en nabo til sjøeiendommen.

Kristihimmelfartsdag i fjor, var jeg ute i hagen, da kom plutselig Bachmann, Gunvaldsen, advokat Olav Munkejord, samt to av karmøy kommune sine politikere på privat befaringspåkø hos Bachmann.

Dette sier jeg ikke for å henge ut noen, da jeg har full forståelse for at mange er blitt lurt i denne saken. Hadde jeg ønsket det, hadde jeg opplyst om dette for lenge siden.

Før saken vår skulle behandles i «Hovedutvalg teknisk og miljø» skulle de komme på en befaringspåkø på eiendommen. Dette var vi selvsagt glade for, endelig skulle vi få presentere vår sak. Men, det som møtte oss var at Bachmann og Vermundsen Solsvik stilte med advokat Olav Munkejord som «talsmann» for seg. Dette førte til en rotete befaringspåkø. Atter en gang ble vi spillt ut av Bachmann. Både hun og John Arve Gunvaldsen bruker advokat Olav Munkejord aktivt til å skrive brever og merknader for seg, og han er på «besøk» hos Bachmann både titt og ofte. Det ser jeg, da jeg er nærmeste nabo til Bachmann.

De skriver at veien til Eva Vedø (2/96) nesten ikke har vært brukt som kjørevei, før i den senere tid, etter at Eva Vedø bygget nytt hus.

Det er løgn. Henviser til merknad fra Eva Vedø.

Audny Bachmann, Signy Nilsen, Aud Judith Tønnessen og Brit Synnøve Vermundsen Solsvik skriver som om de alene eier veien. De eier ikke mer enn alle oss andre 11 i sameie 2/49. Bruken av veien til 7 naust, er av kommunen selv, beregnet til å tilsvare under 1 boenhet.

Vil samtidig presisere at flesteparten av oss bor i umiddelbar nærhet til sjøeiendommen, og i realiteten kommer flesteparten til å gå til fots. Jeg har selv kjørt på veien max tre ganger, siden parkeringen ble opparbeidet.

Parkeringsplassen de hevder er ulovlig, er søkt om.

Opparbeidelsen ble godkjent via tillatelse 17/11/2016 saksnr. [16/4207-4](#)

Legger det ved som dokumentasjon.

De skrev også et, etter mitt syn, truende brev til Evy Johannessen. Der de skriver følgende:

«Skulle sluttresultatet bli at parkeringsplassen blir godkjent, er det ensbetydende at kommunen med vitende og vilje heller bensin på bålet og legger tilrette for ulovligheter. Dette kan kommunen ikke være bekjent av.»

Som følge av dette har vi fått frist på 3 måneder fra vi får et svar fra Karmøy kommune, positivt eller negativt, til å grave igjen adkomsten til 2/177 igjen til en sti.

Kort oppsummert: Audny Bachmann, Brit Synnøve Vermundsen Solsvik, Signy Nilsen, Aud J. Tønnessen og John Arve Gunvaldsen ønsker ikke at vi skal få til noe på arven vår, noe vi håper kommunen begynner å forstå.

Håper dere kan se på saken med «nye øyne»

Mvh. Aina Janet Sevland